

กรกฎาคม 2549

- ✚ กรกฎาคม
- ✚ 6 วิธีถนอมผิวอย่างง่าย
- ✚ ร่มญี่ปุ่น (Karakasa)
- ✚ ทำไมกบถึงมีสีเขียวยังเปลี่ยนสีได้อีกด้วย??
- ✚ การธำรงรักษาความรู้
(Knowledge maintenance)
- ✚ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ✚ ป.ปลาหน้ารู้
- ✚ กระแสพระราชดำรัส

“กรกฎาคม” เป็นเดือนที่ 7 ของปี ตามปฏิทินเกรกอเรียน และเป็นหนึ่งในเดือน 7 เดือนที่มี 31 วัน ตามหลักโหราศาสตร์ เดือนกรกฎาคมเริ่มต้นขึ้นเมื่อดวงอาทิตย์ยกเข้าสู่ราศีกรกฎ และสิ้นสุดเมื่อยกเข้าสู่ราศีสิงห์ แต่ในทางดาราศาสตร์ ต้นเดือนกรกฎาคมดวงอาทิตย์อยู่ในกลุ่มดาวคนคู่และปลายเดือนไปอยู่ในกลุ่มดาวปู

เดิมเดือนนี้ใช้ชื่อว่า Quintilis ในภาษาละติน และเป็นเดือนที่ 5 ในปฏิทินโรมันดั้งเดิมที่เริ่มปีในเดือนมีนาคม ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น "July" ตามชื่อของจูเลียส ซีซาร์ ซึ่งเกิดในเดือนนี้ และอ่านออกเสียงว่าจูลิจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 18 ประเทศไทยเริ่มใช้ชื่อเดือนกรกฎาคมในปี พ.ศ. 2432 ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 5 โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาเทววงศ์วโรปการ เป็นผู้เสนอให้ใช้ราศีกำหนดชื่อเดือน

วันสำคัญ

- 1 กรกฎาคม - วันลูกเสือแห่งชาติ
- 4 กรกฎาคม - วันประสูติ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี
- 11 กรกฎาคม - วันประชากรโลก
- 13 กรกฎาคม - วันประสูติ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชธิดาตามาตุ
- 28 กรกฎาคม - วันประสูติ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร
- 29 กรกฎาคม - วันภาษาไทยแห่งชาติ
- วันอาสาฬหบูชา - วันเพ็ญเดือน 8 (เดือน 8 หลัง ในปีที่มีอธิกมาส) ตามปฏิทินจันทรคติไทย
- วันเข้าพรรษา - หลังวันอาสาฬหบูชา 1 วัน

เกร็ดน่ารู้

วันในสัปดาห์ ของวันแรกในเดือนกรกฎาคม ตรงกับเดือนเมษายนเสมอ และตรงกับเดือนมกราคมในปีอธิกสุรทิน

ดอกไม้ประจำเดือนกรกฎาคม คือ ดอกบัว

อัญมณีประจำเดือนเกิดของเดือนกรกฎาคม คือ ทับทิม

ที่มา : www.dek-d.com

6 วิธีถนอมผิวอย่างง่าย

อากาศช่วงนี้เริ่มแปรปรวน เดี่ยวก็มีแดดร้อน เดี่ยวฝนก็เทกระหน่ำลงมา หลายคนมัวแต่ห่วงเรื่องเรียนจนอาจลืมดูแลเรื่องราวของสุขภาพของตัวเองไป วันนี้เรามาเอาใจสาว ๆ กันบ้าง (หนุ่ม ๆ จะทำตามบ้างก็ไม่ผิดกติกาแต่อย่างใด) ด้วย 6 วิธีการในการช่วยถนอมผิวพรรณของตนเอง ว่าแล้วก็ไปดูกันเลยดีกว่า

วิธีที่ 1 คือการใช้ครีมกันแดดอย่างสม่ำเสมอ

ไม่ว่าจะฤดูกาลไหน ครีมกันแดดก็เป็นสิ่งสำคัญในการช่วยปกป้องผิวจากแสงแดดซึ่งมีส่วนทำลายผิวให้เกิดความเสียหาย การทาครีมกันแดดเป็นประจำทุกวันจึงเป็นเสมือนการสร้างเกราะคุ้มกันให้กับผิวหนัง ถ้าหากว่าคุณไม่ค่อยได้เผชิญกับแสงแดดแรง ๆ ครีมกันแดดที่มีค่า SPF 15 ก็ถือว่าเพียงพอแล้วล่ะคะ ในช่วงกลางวันแดดจ้า การหลบแดดถือว่าเป็นวิธีป้องกันผิวที่ดีที่สุด หรือถ้าต้องไปเผชิญแสงแดดในตอนกลางวันกันจริง ๆ คุณควรสวมหมวก ปีกกว้าง สวมแว่นกันแดด และใส่เสื้อผ้าโทนสีเข้ม เนื้อหนา ซึ่งจะช่วยป้องกันการทะลุผ่านของรังสี UV ทั้ง UVA ที่เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดผิวคล้ำและริ้วรอย UVB ที่ทำให้ผิวไหม้เกรียมได้ในระดับหนึ่ง

วิธีที่ 2 อย่ายับยั้งผิวมากเกินไป

เพราะไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพผิวเลย การล้างหน้าบ่อย ๆ หรือขัดถูผิวหนัง อย่างรุนแรง ถือว่าเป็นการทำลายผิวอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัวและอาจเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้ผิวเกิดริ้วรอยและหยابกร้านได้ โดยเฉพาะกับคนที่ผิวแห้ง การล้างหน้าอย่างถูกวิธีนั้นต้องทำอย่างนุ่มนวล คุณควรเช็ดผิวอย่างเบามือ เพื่อป้องกันริ้วรอยก่อนวัย นอกจากนี้คุณควรเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่อ่อนโยนต่อผิวด้วยเช่นกัน

วิธีที่ 3 ควรเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของ AHA หรือ Alpha Hydroxy Acid

ซึ่งมีคุณสมบัติในการช่วย ผลัดเซลล์ผิวให้ขาวขึ้น และยังช่วยรักษา ริ้วรอยจากแสงแดด ได้อีกด้วย ในปัจจุบันเครื่องสำอางส่วนใหญ่ก็มีส่วนผสมของ AHA ในปริมาณ 2-15% ซึ่งไม่เป็นอันตรายต่อผิว แต่อย่างไรก็ตามคุณก็ควรหลีกเลี่ยงการตากแดดแรง ๆ เพราะ การใช้ AHA จะทำให้ผิวหนังไวต่อแดดมากขึ้น ดังนั้นเพื่อป้องกันการแพ้ ควรใช้ครีมกันแดดร่วมด้วยเสมอ

วิธีที่ 4 การลดริ้วรอยบาง ๆ ได้ตาด้วยเรตินอล

เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น ริ้วรอยได้ตาอาจเป็นสัญญาณเตือนถึงความร่วงโรยของผิวได้ โดยเฉพาะผิวได้ตา ซึ่งจะ เป็นบริเวณที่ค่อนข้างบอบบาง จึงทำให้เกิดริ้วรอยได้ง่าย หากทิ้งไว้ก็อาจกลายเป็นรอยตีนกาได้ ดังนั้นคุณควรที่จะต้อง หาผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของเรตินอล ซึ่งมีคุณสมบัติในการลดริ้วรอยบาง ๆ ได้ดี นอกจากนี้เรตินอลยังช่วย กระตุ้นการ เสริมสร้างคอลลาเจนซึ่งทำให้ผิวหนังมีความเต่งตึงขึ้นได้

วิธีที่ 5 การทานอาหารที่มีคุณสมบัติในการต่อต้านริ้วรอย

จากการวิจัยพบว่าอาหารที่อุดมไปด้วยผัก ผลไม้ และอาหารที่มีไขมันต่ำ จะช่วยให้ผิวพรรณของเราแข็งแรง พอกที่จะต่อต้านสิ่งที่ทำลายผิวให้อ่อนแอจนทำให้เกิดริ้วรอย โดยเฉพาะแสงแดด อาหารที่ควรรับประทานเพื่อต่อต้านริ้วรอย คืออาหารที่มีไขมันต่ำ ลดการรับประทานเนื้อแดงและของหวาน นอกจากนี้ก็ควรเพิ่มการรับประทาน ผักใบเขียว ผลไม้ เมล็ดถั่วต่าง ๆ น้ำมันมะกอกซึ่งเป็นไขมันไม่อิ่มตัว รวมทั้งเมล็ดธัญพืชต่าง ๆ ซึ่งอาหารเหล่านี้มีคุณสมบัติในการต่อต้านอนุมูลอิสระ วิตามินเอ ซี และอี จะช่วยให้ผิวของคุณแข็งแรงและเป็นการปกป้องผิวไม่ให้ถูกทำลายจากสิ่งแวดล้อมและมลภาวะภายนอก

วิธีที่ 6 การใช้ชีวิตอย่างสมดุล

ผู้หญิงทั้งหลายมีสิทธิ์ผิวห่อเนียน ไม่สดใสได้เร็วขึ้นเนื่องจากการเรียนหรือทำงานหนัก และไม่มีเวลาพักผ่อน นอกจากร่างกายจะอ่อนล้าแล้ว ผิวพรรณก็ดูหมองคล้ำลง ทำให้ดูโทรมคุณควรบริหารเวลาทั้งเวลางานและเวลาส่วนตัวให้มีความสมดุล และควรวางเวลาในการออกกำลังกายบ้าง รวมถึงการพักผ่อนอย่างเต็มที่ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้เซลล์ผิวแข็งแรง หากคุณไม่หาเวลาคลายเครียดเสียบ้าง เมื่อปล่อย ไปนาน ๆ ผิวพรรณของคุณก็จะร่วงโรย หมดความสดใสและความเปล่งปลั่งของผิวสาวก็มีอาจกลับคืนมาได้

ได้รู้ 6 เคล็ดลับดีๆ กันแล้วก็อย่าลืมไปปฏิบัติตามกันด้วยละ เพราะถ้าสุขภาพผิวของเราแย่แล้ว จะทำให้เราดูโทรมจนอาจไม่มีใครกล้าเข้ามาหาก็เป็นได้นะ

ที่มา : www.dek-d.com

ร่มญี่ปุ่น (Karakasa)

สวัสดิ์จ้า น้องๆทุกคน หลังจากที่พูดเรื่องเกี่ยวกับฤดูฝนของญี่ปุ่นไปแล้ว คราวนี้พี่ขอเล่าเรื่องเกี่ยวกับสิ่งจำเป็นที่ต้องมีในหน้าฝนกันบ้าง นั่นก็คือ "ร่ม" ใจจะ ร่มญี่ปุ่น กับ ร่มแบบไทยๆของเราเนี่ย จะเหมือนหรือต่างกันมั๊ยนะ ไปดูกันเล้ยดีกว่า

ร่มญี่ปุ่น หรือ ที่เรียกว่า คาระคาซา ถ้าแปลตามตัวจะแปลว่า "ร่มจีน" แต่นี่ก็พอจะเดาออกว่าร่มญี่ปุ่นในอดีตนั้นนำเข้ามาจากประเทศจีนอย่างแน่นอน ซึ่งปัจจุบันจะยังเห็นภาพตามกำแพงของหลุมฝังศพก่อนประวัติศาสตร์ จะมีรูปขุนนางติดตามด้วยคนรับใช้สองคนคอยถือร่มให้เจ้านายของตน หรือจะเป็นในนวนิยายของญี่ปุ่นก็ยังมีการบรรยายถึงร่มของเจ้านายแต่ละองค์ ด้วย จึงเห็นได้ว่าร่มในญี่ปุ่นนั้นเป็นอุปกรณ์สำคัญมากในชีวิตประจำวันของขุนนาง และคนญี่ปุ่นในยุคเก่า

ในสมัยก่อนร่มทำด้วยผ้า ซึ่งจะเป็นผ้าไหมซะส่วนใหญ่ และไม่สามารถหุบร่มมาเก็บไว้ได้ ซึ่งจะไม่ได้ใช้ร่มนี้กันแดดหรือฝน แต่กลับมีไว้เพื่อแสดงอำนาจและฐานะของขุนนางในสมัยนั้น แม้แต่พระก็ยังต้องมีร่มไว้แสดงยศศักดิ์ ร่มบางคนก็จะมีตราประจำตระกูล ซึ่งญี่ปุ่นใช้สืบเนื่องกันมานานนับพันปี เมื่อเวลาผ่านไปร่มญี่ปุ่นที่ไม่สามารถเปิดปิดได้ ก็ไม่เป็นที่นิยมใช้กันอีกต่อไป ในสมัยเอโดะ หรือโตเกียวเก่าได้มีการพัฒนาให้ร่มงาทำโดยช่างฝีมือ จนทำให้ร่มกันแดดกันฝนได้ดีขึ้น มีการนำร่มที่ทำด้วยผ้า หรือกระดาษมาชุบน้ำมัน เพื่อให้กันฝนได้ สีของร่มญี่ปุ่นในสมัยนั้นจะจัดจ้าน และยังมีน้ำหนักเบาอีกด้วย

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง มีการผลิตร่มขึ้นในรูปแบบอุตสาหกรรม จากผ้าและกระดาษ กลายเป็นร่มพลาสติก เน้นสีเข้ม และใช้กันอย่างแพร่หลาย จนกระทั่งร่มแบบญี่ปุ่นที่มีความงดงามสีจัดจ้าน หายไปจากท้องถนนญี่ปุ่นในวันฝนตก แต่กลับเห็นร่มสีดำจำนวนมาก พร้อมกับคนที่อยู่ในชุดสูทผูกไท้ เดินกันขวก ไขว่บนถนนญี่ปุ่นในวันฝนตก ส่วนภาพของร่มญี่ปุ่นที่ทำอย่างปราณีตกลับไปอยู่ในพิพิธภัณฑ์แทน หรือเวลาไปดูคาบูกิ ก็จะมีนักแสดงถือร่มญี่ปุ่น และเดินอย่างเชื่องช้าสง่างามเข้ากับท่าทางการร่ายรำแบบญี่ปุ่น ภาพของหญิงสาวญี่ปุ่นในชุดกิโมโนถือร่มญี่ปุ่นดูงดงามนั้นช่างหาชมได้ยาก นักในปัจจุบัน

ขอขอบคุณข้อมูลจาก <http://www.japankiku.com> ค่ะ

และภาพประกอบสวยๆ จาก

wings.buffalo.edu

www.mable.ne.jp

www.shashinkan.ne.jp

ที่มา : www.dek-d.com

ทำไมกบถึงมีสีเขียวแถมยังเปลี่ยนสีได้อีกด้วย??

สวัสดิ์ Happy rainy day กันคิรีเปล่าจ๊ะ?? พี่ไม่ได้พูดถึงคอนเสิร์ตของหนุ่มเกาหลีสุดฮอตที่เพิ่งมีไปนะ แต่หมายถึงวันฝนตกจริงๆจ้า เข้าหน้าฝนแล้ว สิ่งหนึ่งที่พี่เห็นอยู่บ่อยๆ และก็รู้สึกกลัวทุกครั้งก็คือพวกสัตว์ต่างๆ ทั้งแบบครึ่งบกครึ่งน้ำ & เลื้อยคลานที่มาพร้อมกับหน้าฝน...คิดแล้วก็...อ๊อช - -"

พูดถึงสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ มีอยู่ตัวหนึ่งที่เป็นขาประจำของฤดูฝน นั่นก็คือ "กบ" อ้อๆ ไรละ ฮี้อ...ถึงแม้ว่าพี่จะไม่ค่อยถูกชะตากับมันซักเท่าไร แต่วันนี้พี่มีความรู้เกี่ยวกับเจ้าตัวเขี้ยวนี้มาเล่าให้ฟังจ้า เคยสงสัยกันบ้างรึเปล่าว่า "ทำไมกบต้องมีสีเขียวด้วย?" นอกจากนี้แล้ว "ทำไมกบถึงเปลี่ยนสีได้ตามสภาพแวดล้อมที่มันอยู่?" (น้องๆ : ไม่สงสัยเลย!!) อ่าจ๊ะๆ จะสงสัย

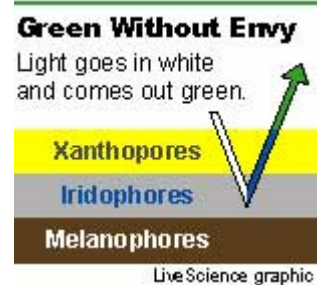
หรือไม่ก็ตาม พี่มีที่มาของปรากฏการณ์นี้มาเฉลยละ : D

ที่ชั้นผิวหนังของกบนั้น จะมีเม็ดสีอยู่ 3 แบบด้วยกัน เรียกรวมๆว่า "โครมาโตโฟร์ (chromatophores)" ซึ่งทำงานร่วมกันเพื่อให้เจ้ากบออกมาเป็นสีเขียวได้ โครมาโตโฟร์แต่ละชนิดจะเรียงซ้อนกันอยู่เป็น 3 ชั้น ชั้นล่างสุดเค้าเรียกว่า "เมลานโอโฟร์ (melanophores)" ชั้นนี้จะประกอบด้วย "เมลานิน" ซึ่งก็คือเม็ดสีที่ให้สีน้ำตาลเข้มหรือดำ เมลานินนี้ยังมีอยู่ในชั้นผิวหนังของคนอีกด้วย (คุ้นๆชื่อกจากโฆษณาไวท์เทนนิ่งบ้างเปล่า?)

ถัดจากชั้นเมลานโอโฟร์ขึ้นไปเค้าเรียกว่า "เออริโดโฟร์ (iridophores)" ชั้นนี้ไม่ได้ให้แสงสีอะไรออกมามากมาย แต่เมื่อแสงผ่านผิวหนังกบลงมาถึงชั้นนี้ แสงจะไปสะท้อนกับผลึก purine ซึ่งอยู่ภายในเจ้าเออริโดโฟร์อีกที ทำให้เกิดแสงสะท้อนแบบสีเงินวาว นี่แหละที่ทำให้เรามองเห็นผิวของพวกกบ รวมถึงสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ และปลาต่างๆมีความมันวาวไป

สำหรับกบตัวเขี้ยวทั้งหลายแล้ว แสงแดดจะส่องทะลุผิวหนังของพวกมันลงไปถึงกระจกสะท้อนแสงเล็กๆ ในเออริโดโฟร์นี้ และแสงที่สะท้อนกลับออกไปจะเป็นสีน้ำเงิน แสงสีน้ำเงินจะเดินทางกลับไปถึงเม็ดสีที่อยู่ชั้นบนสุด ที่เรียกว่า "แซนโดโฟร์ (xanthophores)" ซึ่งเป็นเม็ดสีที่ให้สีเหลือง เพราะฉะนั้นแล้วเมื่อแสงสีน้ำเงิน (ที่สะท้อนขึ้นมาจากเออริโดโฟร์) มาวิ่งผ่านสีเหลือง (ในชั้นแซนโดโฟร์) เลยทำให้ได้สีเขียวออกมานั่นเอง ทำให้กบบางประเภทที่ไม่มีชั้นแซนโดโฟร์จึงมีผิวเป็นสีน้ำเงินวาวเลย

นอกจากนี้แล้วกบส่วนมากสามารถปรับเปลี่ยนสีผิวของมันได้เพื่อป้องกันตัวจากศัตรูต่างๆ เพราะว่าความหนาแน่นของเม็ดสีแต่ละชั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามการทำงานของฮอร์โมนในตัวกบ ทำให้กบมีสีได้ตั้งแต่สีเขียวอ่อน ไปจนถึงน้ำตาลเข้มเลยทีเดียว เช่น ถ้ามีเม็ดสีชั้นบนสุดเยอะมาก กบก็จะออกมาเป็นสีเขียวอ่อน แต่ถ้ามีชั้นบนสุดน้อยๆเลย กบก็จะออกมาเป็นสีน้ำเงิน หรือถ้ามีทั้งชั้นบนและชั้นกลางน้อย กบก็จะออกมาเป็นสีน้ำตาลจางๆ

ด้วยความสามารถแบบนี้เองทำให้กบสามารถซ่อนตัวได้ตั้งแต่บนใบไม้สีเขียวๆ ไปจนถึงในโคลนตมสีน้ำตาลเข้มเลยทีเดียวว้าว!! น่าทึ่งมั๊ยละ ^ ^

ขอขอบคุณความรู้ดีๆแบบนี้จาก www.livescience.com ค่ะ

ที่มา WWW.dek-d.com

การบำรุงรักษาความรู้ (Knowledge maintenance)

ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

<http://www.ifd.or.th>

ในยุคปัจจุบันที่สังคมโลกต่างให้ความสำคัญกับกระแสสิทธิมนุษยชนและกระแสประชาธิปไตย คนทุกคนมีสิทธิได้รับความเป็นธรรมในสิทธิที่ตนเองควรจะได้รับ ตั้งแต่แรกเกิดคือสิทธิที่จะต้องอยู่รอด สิทธิในการได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และสิทธิที่จะได้รับการศึกษาและฝึกอบรมที่สอดคล้องกับสภาพวิวัฒนาการของสังคมนวัตกรรมใหม่ที่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ที่ความรู้คืออำนาจ การเรียนรู้จึงกลายเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อคนทุกคนอย่างทวีคูณ ผู้ที่เข้าถึงความรู้ได้มากกว่าจึงได้เปรียบคนที่เข้าถึงความรู้ได้น้อยกว่า ผู้คนทั่วโลกมีความต้องการการศึกษามากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการประชุมการศึกษาโลกที่เมืองดาคาร ประเทศเซเนกัล เมื่อ พ.ศ. 2543 ที่ผ่านมามีการกำหนดแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยมีการเสนอจุดหมายหรือหลักชัย (Goals) 6 ข้อ ซึ่งจุดหมายทั้งสามข้อใน 6 ข้อนั้น ได้ชี้ให้เห็นว่าประเด็นในเรื่องความเสมอภาคทางการศึกษาเป็นประเด็นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก

ก่อนที่เราจะทำให้บรรลุเป้าหมายเรื่องการเสมอภาคทางการศึกษานั้น การมีความเข้าใจแนวคิดเรื่องความเสมอภาคทางการศึกษาที่ตรงกันเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ในบทความนี้ผมขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเสมอภาคทางการศึกษา เพื่อเป็นฐานในการสร้างความเข้าใจในการบริหารจัดการศึกษาทั้งในภาพรวมระดับประเทศ และระดับสถานศึกษา

ประการแรกคือ บุคลากรขององค์กร (individuals)

บุคลากรเป็นทรัพยากรทางความรู้ที่มีความสำคัญที่สุดขององค์กร โดยความรู้ต่าง ๆ จะถูกเก็บรักษาไว้ในความทรงจำ ความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการทำงาน พนักงานจึงเปรียบเหมือนคลังทางความรู้ขององค์กร หากพนักงานโยกย้ายไปทำงานที่อื่น เขานำเอาความรู้และประสบการณ์ในการทำงานติดตัวเขาไปด้วย ซึ่งจะกลายเป็นความสูญเสียขององค์กร โดยนัยนี้ การรักษาความรู้ที่ดีที่สุด คือ การรักษาพนักงานเก่ง ๆ พนักงานที่มีความรู้ให้อยู่กับเรานานที่สุด องค์กรจึงต้องมีระบบเพื่อรักษาคคนที่มีความรู้ให้อยู่ในองค์กรอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นระบบการให้ผลตอบแทนทั้งในเชิงเศรษฐกิจและในเชิงสังคมอย่างเหมาะสม โดยขึ้นกับปริมาณและคุณค่าของความรู้ที่เขาเพิ่มเข้าไปในชุมชนความรู้ขององค์กร การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน สร้างทัศนคติที่ดีในการทำงาน และมีการพัฒนาพนักงานเพื่อช่วยให้เขาเพิ่มพูนความรู้ใหม่แก่องค์กรเสมอ เช่น ระบบการฝึกอบรม ระบบการสอนงาน เพราะถ้าความรู้ที่อยู่กับพนักงาน ไม่ถูกพัฒนาให้เหมาะสมกับการสภาวะการณ์ในปัจจุบัน ความรู้ที่อยู่ในตัวพนักงานก็จะไม่สามารถก่อให้เกิดมูลค่ากับองค์กร

ประการที่สองคือ วัฒนธรรมขององค์กร (culture)

วัฒนธรรมในที่นี้ครอบคลุมทั้งค่านิยม วิธีการปฏิบัติ กรอบความคิด และมุมมองที่ถูกถ่ายทอดสู่คนในองค์กร ทั้งโดยตั้งใจและไม่เจตนา การรักษาความรู้ไว้ในวัฒนธรรมขององค์กร อาจฝังตัวอยู่ในประวัติความเป็นมาขององค์กร เรื่องเล่า (stories) ภาษาเฉพาะขององค์กร หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ (symbols) ที่ใช้ในองค์กร ที่เราจะต้องรักษาไว้อย่างเหมาะสมและสามารถนำออกมาใช้ได้ เช่น อาจบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเพราะถ้าคนที่รู้ประวัติความเป็นมา เรื่องเล่า ฯลฯ ออกจากองค์กรไป วัฒนธรรมองค์กรนี้จะหายไปด้วย และจำเป็นต้องมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่และทิ้งวัฒนธรรมองค์กรบางอย่างเสีย เมื่อวัฒนธรรมนั้นไม่เอื้อต่อเป้าหมายขององค์กร

ประการที่สามคือ กระบวนการทำงานขององค์กร (processes)

เราอาจนำความรู้ที่ได้ประยุกต์ให้เหมาะสมกับองค์กรแล้ว มาปรับเข้ากับกระบวนการทำงานต่าง ๆ เกิดเป็นกระบวนการทำงานขององค์กรขึ้น เช่น ผู้บริหารเสนอให้นำความรู้เรื่องการจัดการความรู้มาประยุกต์ใช้ในองค์กร โดยให้มีการเก็บความรู้ที่องค์กรมีไว้ในศูนย์ข้อมูลขององค์กร ทุกคนสามารถเข้าถึงความรู้นั้นได้ เมื่อใครมีความรู้ใหม่ต้องนำความรู้ที่ได้มาเก็บไว้ในศูนย์ข้อมูล เกิดกระบวนการทำงานว่าทุกครั้งมีความรู้ใหม่ต้องนำมาเก็บไว้ในศูนย์ข้อมูล ความรู้ในการจัดการความรู้ก็จะแทรกอยู่ในกระบวนการทำงานในแต่ละกระบวนการ โดยการทำให้ความรู้ฝังตัวอยู่ในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการทำงาน รวมไปถึงเทคนิคหรือกลเม็ดในการปฏิบัติงานด้วย

ประการที่สี่คือ โครงสร้างขององค์กร (structure)

โดยการเอาความรู้ที่ได้ไปสอดแทรกไว้ในรายละเอียดของหน้าที่การปฏิบัติงาน (job description) บทบาท (roles) และความรับผิดชอบ (responsibilities) ของแต่ละบุคคล และให้พนักงานได้ซึมซับความรู้ผ่านการทำงาน เป็นการธำรงรักษาความรู้โดยให้อยู่ในโครงสร้างองค์กรเพื่อความรู้จะไม่ได้อยู่ที่พนักงานเท่านั้น เพราะไม่ว่าพนักงานคนไหนเข้ามารับผิดชอบงานเขาก็จะได้รับความรู้นี้ไปด้วย

สรุปโดยรวมแล้วการธำรงรักษาความรู้ เป็นสิ่งที่องค์กรต้องให้ความสำคัญมากขึ้น เพราะถ้าองค์กรมีการธำรงรักษาความรู้ที่ดี ก็จะช่วยให้ความรู้ไม่หายไปจากองค์กร โดยเฉพาะที่เป็นความรู้โดยนัย (tacit knowledge) ซึ่งจะช่วยให้องค์กรพัฒนาได้อย่างก้าวกระโดด ไม่ต้องเสียเวลาเริ่มต้นใหม่ แต่สามารถต่อยอดความรู้เดิมได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากร (Population) : ทุกหน่วยในเรื่องที่สนใจศึกษา

ตัวอย่าง (Sample) : บางส่วนของประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

- การเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานทะเบียนหรือการบันทึก
- การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจ : การเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ
ต้องมีกรอบตัวอย่าง (Sampling Frame) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ
 - การสำมะโน (Census) : การเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกๆ หน่วยในประชากรที่สนใจศึกษา
 - การสำรวจด้วยตัวอย่าง (Sample Survey) : การเก็บรวบรวมข้อมูลเพียงบางหน่วยของประชากร
- การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลอง : ในบางครั้งเรื่องที่น่าสนใจไม่สามารถที่จะทำการสำรวจได้แต่จะต้องเก็บข้อมูลโดยการทำการทดลองขึ้นมา

แผนการเลือกหน่วยตัวอย่าง

- **การเลือกตัวอย่างที่ทราบความน่าจะเป็น (Probability Sampling)**
 - **การเลือกตัวอย่างสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)** : เป็นการเลือกตัวอย่างที่ให้แต่ละหน่วยในประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน
 - **การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling)** : เป็นการเลือกตัวอย่างโดยมีระบบในการเลือก เช่น มีการเลือกหน่วยตัวอย่างแต่ละหน่วยมีช่วงห่างเท่ากัน
 - **การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling)** : กรณีที่ประชากรที่ต้องการศึกษามีลักษณะหรือตัวแปรอื่นๆ มีอิทธิพลต่อลักษณะที่สนใจศึกษา อาทิเช่น เครื่องมือประมง ความยาวเรือ ในกรณีนี้ต้องทำการแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มๆ โดยนำลักษณะหรือตัวแปรที่มีอิทธิพลมาใช้จัดกลุ่ม ซึ่งจะเรียกแต่ละกลุ่มว่าชั้นภูมิ (Stratum) โดยให้แต่ละหน่วยต่างๆ ที่อยู่ชั้นภูมิเดียวกันมีลักษณะที่สนใจศึกษาเหมือนกัน แต่หน่วยที่อยู่ต่างชั้นภูมิกันมีลักษณะแตกต่างกัน
 - **การเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)** : เป็นการเลือกตัวอย่างโดยการแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยๆ โดยให้แต่ละกลุ่มย่อยประกอบด้วยหน่วยที่มีลักษณะที่สนใจศึกษากันอยู่ ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักจะเป็นการเลือกตัวอย่างโดยพื้นที่ (Area Sampling)
 - **การเลือกตัวอย่างแบบมีหลายขั้น (Multistage Sampling or Multistage Cluster Sampling)** : เป็นการเลือกตัวอย่างที่ขยายต่อจากการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม นั่นคือ มีการแบ่งกลุ่มย่อยให้มีความแตกต่างกันภายในแต่ละกลุ่มย่อย
- **การเลือกตัวอย่างที่ไม่ทราบความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling)**

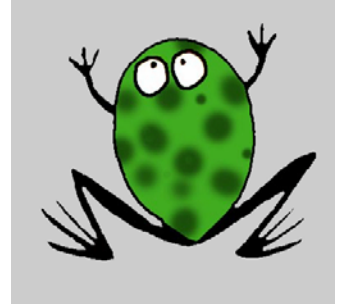
เป็นการเลือกตัวอย่างที่ไม่ทราบโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่แต่ละหน่วยประชากรจะถูกเลือก หรือไม่จำเป็นที่ต้องสร้างกรอบตัวอย่าง

 - **การเลือกตามความสะดวก (Convenience Sampling)** : เป็นการเลือกตัวอย่างที่ไม่มีกฎเกณฑ์ใดๆ ผู้เลือกเพียงแต่เลือกหน่วยตัวอย่างตามความสะดวกจนครบตัวอย่างตามที่ต้องการ
 - **การเลือกตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ (Judgement Sampling)** : เป็นการเลือกตัวอย่างโดยไม่ต้องสร้างกรอบตัวอย่าง แต่จะพิจารณาถึงกลุ่มเป้าหมายที่สามารถให้ข้อมูลในเรื่องที่สนใจได้

- **การเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling)** : เป็นการเลือกโดยใช้หลักเกณฑ์ของการเลือกตัวอย่างแบบชั้นภูมิที่กำหนดให้ขนาดของตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิเป็นสัดส่วนกับขนาดประชากรแต่ละชั้นภูมิ แต่การเลือกตัวอย่างแบบโควตาไม่ต้องสร้างกรอบตัวอย่าง เพียงแต่กำหนดลักษณะตัวอย่างไว้ล่วงหน้า เมื่อพบหน่วยตัวอย่างที่มีลักษณะตามที่กำหนดจะเลือกเป็นตัวอย่าง

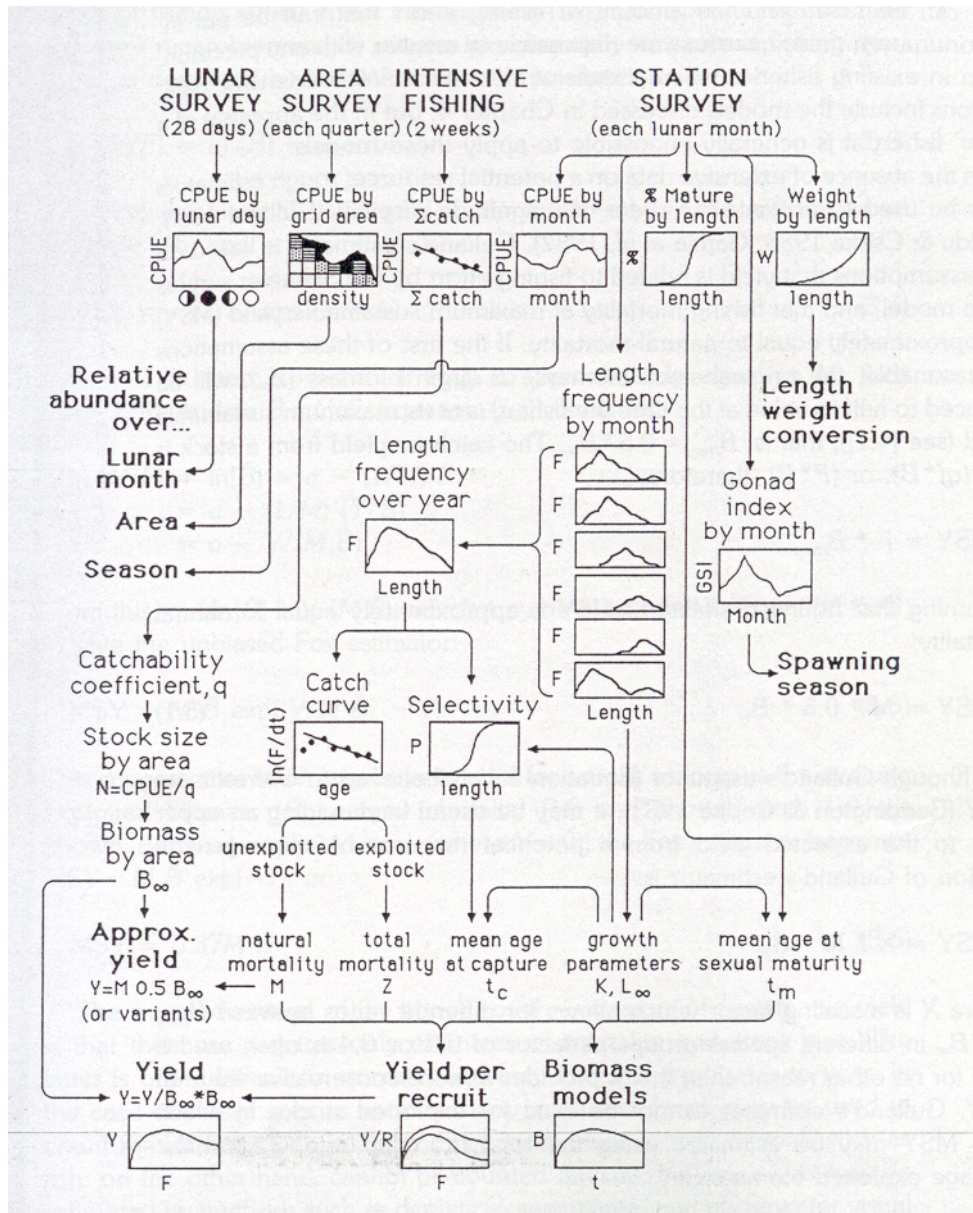
สรุป :

- ✚ ในกรณีที่ไม่สามารถสร้างหรือหากรอบตัวอย่างได้หรือไม่ทราบขนาดประชากร อาจจำเป็นที่ใช้แผนการเลือกตัวอย่างที่ไม่ทราบความน่าจะเป็น
- ✚ ข้อมูลที่ได้จากการเลือกตัวอย่างตามสะดวกจะมีความน่าเชื่อถือน้อยที่สุด
- ✚ การเลือกตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณเป็นวิธีการเลือกตัวอย่างที่เหมาะสมในกรณี que ประชากรเป้าหมายมีจำนวนจำกัดหรือมีลักษณะพิเศษ
- ✚ การเลือกตัวอย่างที่ไม่ทราบความน่าจะเป็นทุกวิธีจะไม่สามารถคำนวณหาความผิดพลาดในการประมาณค่าพารามิเตอร์ หรือลักษณะที่สำคัญของประชากรได้

อ้างอิง : กัลยา วานิชย์บัญชา. 2542. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร. 550 หน้า.

Data analyses and Stock assessment

A Flow chart for the collection and analysis of fisheries data ; example based on baitfish surveys in the Vava'u Islands of Tonga

ที่มา : King, Michael. 1995. Fisheries Biology, Assessment and Management. Fishing News Books. Blackwell Science Ltd.

ป.ปลาหน้ารู้

คู่มือการจำแนกปลาปากคมในภาคสนาม

Saurida elongata
Slender lizardfish

Saurida tumbil
Greater lizardfish

ครีบอกยาวเลยจุดเริ่มต้นฐานครีบท้อง

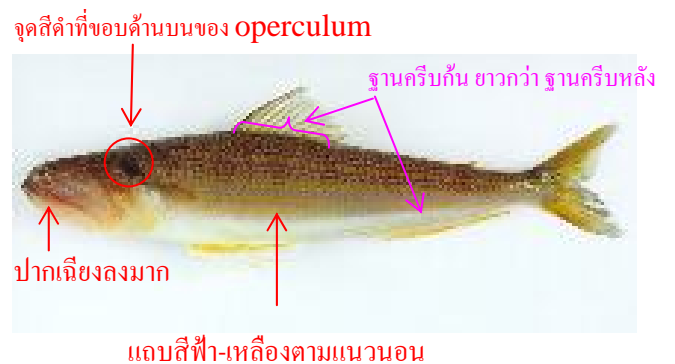
Saurida undosquamis
Brushtooth lizardfish

Saurida micropectoralis
Shortfin lizardfish

Saurida isarankurai
Shortjaw saury

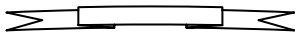
Trachinocephalus myops
Snakefish

กระแสพระราชดำรัส

วันมงคลในวโรกาสที่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

ทรงเสวยสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มาอยู่ในท่ามกลางมหาสมาคม พร้อมพรั่งด้วยบุคคลจากทุกสถาบันในชาติ ตลอดจนประชาชนชาวไทย ขอขอบใจในคำอวยพรและเฉลิมฉลองยิ่งใหญ่ ที่ทุกคนตั้งใจจัดให้ข้าพเจ้าเป็นพิเศษ ทั้งรัฐบาลที่ได้จัดงานครั้งนี้ได้เรียบร้อยและงดงาม น้ำใจไมตรีของประชาชนชาวไทยที่ร่วมกันแสดงออกทั่วทั้งประเทศ รวมทั้งที่พร้อมเพรียงกันมาในวันนี้ และตั้งใจมาด้วยความหวังดีจากใจจริง จึงขอขอบใจทุกๆ คนที่มีจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความปรารถนาดีและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกคนทุกฝ่ายนี้ ทำให้ข้าพเจ้าเห็นแล้วมีกำลังใจมากขึ้น นึกถึงคุณธรรมเป็นที่ตั้งของ ความรัก ความสามัคคี ที่ทำให้คนไทยเราสามารถร่วมมือร่วมใจกันรักษา และพัฒนาชาติบ้านเมือง ให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อกันมาได้ตลอดรอดฝั่ง

ประการแรก คือ การที่ทุกคน คิด พูด ทำ ด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกัน

ประการที่สอง คือ การที่แต่ละคนให้การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงาน ประสานประโยชน์กัน ให้งานที่ทำสำเร็จผล ทั้งแก่ตน แก่ผู้อื่น และแก่ประเทศชาติ

ประการที่สาม คือ การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในความสุจริตในกฎกติกา และในระเบียบแบบแผน โดยเท่าเทียมเสมอกัน

ประการที่สี่ คือ การที่ต่างคนต่างพยายามทำความดีความเห็นของตนให้ถูกต้องเที่ยงตรง และมั่นคง อยู่ในเหตุในผล หากความคิดจิตใจ และการประพฤติปฏิบัติ ลงรอยเดียวกันในทางที่ดีที่เจริญนี้ ยังมีพร้อมมูลอยู่ในกายในใจของคนไทย ก็มั่นใจได้ว่าประเทศไทยจะดำรงมั่นคงอยู่ตลอดไปได้

จึงขอให้ท่านทั้งหลาย ในมหาสมาคมนี้ ทั้งประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า ได้รักษาจิตใจและคุณธรรมนี้ไว้ให้เหนียวแน่น และถ่ายทอดความคิดจิตใจนี้กันต่อไปอย่าให้ขาดสาย เพื่อให้ประเทศชาติของเราดำรงยืนยงอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข ทั้งในปัจจุบันและในภายภาคหน้า...

ที่มา: ทรงพระเจริญ ทศพิธราชธรรมและจักรวรรดิวัตรเฉลิมพระเกียรติ
ในมหามงคลวโรกาสฉลอง สิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕